

SOCIALE FOTOGRAFIE

Linx+ en De Rode Antraciet: 'De wereld door mijn lens'

In de nacht van 28 op 29 januari 2026 konden onze vrijwilliger Veerle Vandelacluze en de deelnemers van ons inclusietraject in het detentiehuis in Kortrijk tevreden in hun bed kruipen. Net daarvoor waren ze op de opening van hun foto-expo met ongeveer dertig bezoekers over evenveel foto's in gesprek gegaan over hun leefwereld. Een terugblik op twee cruciale momenten in hun traject: de selectie van de foto's en de opening van de expo.

De Rode Antraciet in Kortrijk

Flashback naar ons eerste bezoek op 9 december 2025. Het is al flink donker buiten wanneer we ons naar het detentiehuis in Kortrijk begeven. Daar gaat om 19 uur de laatste sessie door van het inclusietraject dat Linx+ met De Rode Antraciet mocht organiseren.

De Rode Antraciet is een organisatie die sinds 2004 sport en cultuur brengt in gevangnissen en detentiehuisen in Vlaanderen en Brussel. Hun doel is om interactie te organiseren tussen mensen in detentie en de buitenwereld.

Linx+ vrijwilliger Veerle zit met ons even samen voor de sessie: "Alles verliep goed tot nu toe. De mannen zijn heel enthousiast, en ik krijg er veel dankbaarheid van terug. Ik ben van plan om wat elementen van vorige lessen te herhalen, maar wil vooral te weten komen welke foto's ze graag in de expo willen. Zo'n selectie is altijd moeilijk!"

Een beetje later druppelen de deelnemers binnen: Sven, Lemmy, Kevin, Ringo en Salim, en ook detentie-begeleider Shauny Bronders. Allen nemen ze hun notitieboekje erbij. Daarin zien we allerlei titels voor foto's, doodles en lijstjes met een selectie van foto's. Iedereen heeft dus duidelijk al nagedacht over de beelden die ze willen tonen.

Na een beetje herhaling begint Veerle bij Lemmy's fotoselectie. Lemmy krijgt meteen de lachers op zijn hand wanneer Veerle een puntje van kritiek geeft op een foto, waarna hij met zijn stylo ostentatief een streep in zijn boekje trekt: 'ok, vuilbak'. Na

heel wat andere foto's speelt naar de vuilnisbak te hebben verwezen, komen Veerle en Lemmy uiteindelijk tot vijf beelden waar ze tevreden over zijn.

Zonder woorden

Ook Salim, Sven en Ringo komen al heel snel tot hun selectie. Kevin heeft een lastige dag en is er met zijn hoofd niet helemaal bij, waarop de groep aanvoelt aan dat het tijd is voor een korte pauze. Na wat schouderklopjes van de anderen bij het naar buiten gaan, zondert Kevin zich even af met Shauny. Het is mooi om te zien hoe hier zonder woorden, zonder gedoe, ruimte gemaakt wordt voor elkaars gevoelens.

Shauny licht achteraf nog toe: "We zijn echt maatjes geworden hier in het detentiehuis. Dit traject heeft me echt dichterbij mijn doelgroep – de bewoners – gebracht en daar ben ik wel dankbaar voor. Zeker tijdens onze foto-uitstap in Kortrijk voelde ik de uitgelaten sfeer, en dat gevoel is sindsdien tussen ons blijven hangen. Ik word meer in vertrouwen genomen."

Twintig minuten later kiest Kevin zijn foto's en print Veerle nog wat foto's voor de mannen om mee te nemen. Om 21 uur eindigt de sessie en bedanken de deelnemers haar uitdrukkelijk voor haar engagement. Zes weken lang PowerPoints maken, foto's selecteren, telkens twee uur voorbereiden, informatie opzoeken, materiaal meesleuren... het is ook voor haar een intense periode. Desondanks droomt Veerle onderweg naar huis alweer van een nieuw tra-

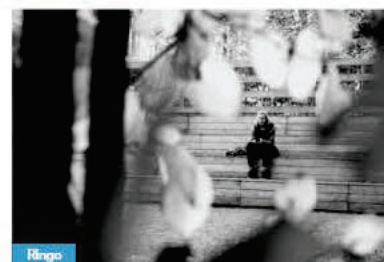

Sven

"De sessies hielpen om de dagelijkse realiteit eens los te laten"

Kevin

Ringo

Shauny

jeet met mensen in detentie, ditmaal in een vrouwengevangenis.

De opening van de expo

Op 28 januari 2026 houden Linx+ en De Rode Antraciet een besloten opening van de expo van het traject. Vrienden, familie en geïnteresseerde bewoners van het detentiehuis zijn welkom.

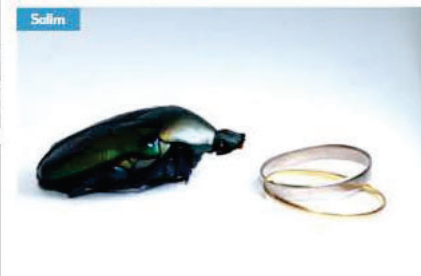
Lennert Deleu, die voor De Rode Antraciet de sessies mee opvolgde, heeft een heel programma opgesteld: "Ik praat de opening een beetje aan elkaar. We laten de deelnemers, Veerle en de directrice aan het woord, Linx+ uiteraard ook. Dan leest dichtster Jo Lauwers, met wie de deelnemers stukjes poëzie maakten over hun foto's, het gedicht *Metamorfose* voor. Daarna laat ik het aan de deelnemers om de bezoekers wat toelichting bij hun foto's te geven."

Ook wij konden sommige deelnemers bevragen over hun ervaringen.

"Dit traject heeft me dichterbij mijn doelgroep gebracht"

Lemmy

Salim

Iedereen vond het traject geslaagd, en net als Shauny vonden ze de fotowandeling in Kortrijk een memorabel moment. Salim: "Ik ben echt positief, de sessies hielpen om de dagelijkse realiteit eens los te laten. Soms was het lastig om les te volgen van 19 tot 21 uur, na mijn werkdag. Maar in het algemeen sta ik nu stil bij kleine dingen waar ik anders weinig aandacht aan besteed. Ik denk dus al een beetje als een fotograaf!"

Kevin houdt het iets korter: "Ik vond het fijn: ik kan nu met een fototoestel werken en sta ook al wat lan-

ger stil bij de dingen! Of ik nog blij fotograferen weet ik nog niet, maar het was een goede manier om me bezig te houden." Lemmy knoopt alles bondig samen: "Ik nam gewoon foto's van alles wat ik rond me zag, dat leek me het gemakkelijkst om mijn leefwereld in beeld te brengen."

Na anderhalf uur gaan alle bezoekers stilaan naar huis. De bewoners trekken zich terug op de kamers, iedereen een beetje meer geprikkeld dan voor de opening.

→ Dries Van de Velde

Via onze fotografieprojecten helpen we mensen in kwetsbare situaties hun verhaal te vertellen en onze blik te verruimen. Meer info: www.linxplus.be/inclusie.